

[Finansministeren.]

delsesafskrivning begrænses, omfatter dels brugte skibe, dels nybygninger, hvorom skatteyderen ikke har indgået skibsbygningskontrakt i et år forud for leveringsåret. Der kan ikke foretages forskudsafskrivning på den slags skibe, og for denne gruppe er det derfor anskaffelsesårets saldoafskrivning, der foreslås begrænset. Efter forslaget skal anskaffelsesårets saldoafskrivning kun omfatte den del af anskaffelsessummen, der ligger under 1 mill. kr., samt den del, der ligger over 4 mill. kr. Den del af anskaffelsessummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., kommer altså først med i den afskrivningsberettigede saldoværdi i året efter anskaffelsesåret.

Også dette forslags virkninger er belyst i eksempler i lovforslagets bemærkninger: Hvor anskaffelsessummen for et skib i denne gruppe er over 4 mill. kr., medfører forslaget, at afskrivningen i anskaffelsesåret bliver formindsket med 900.000 kr. Det modsvares af forøgede afskrivninger i de følgende år, således at forskellen mellem afskrivningsforløbet efter de gældende regler og efter forslaget efterhånden bliver mindre.

Forslaget indeholder særlige bestemmelser om, hvorledes de regler, jeg her har omtalt, skal anvendes, når skatteyderen er med i et interessentskab, partrederi eller kommanditselskab, der investerer i et skib. I den slags tilfælde kan skatteyderen kun afskrive på den del af anskaffelsessummen, der svarer forholdsmæssigt til hans andel. Den del af anskaffelsessummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., skal også nedsættes til et beløb, der svarer forholdsmæssigt til andelen, og for dette beløb udskydes det tidspunkt, hvor skatteyderen kan begynde at afskrive, så med 1 år i forhold til de gældende regler.

Den tilskyndelse, de gældende regler giver til at investere i skibe med en øjeblikkelig skattebesparelse som hovedformål, skyldes ikke blot, at begyndelsesafskrivningerne er forholdsvis rummelige. Tilskyndelsen skyldes også, at skatteyderne kan regne med en forholdsvis lempelig beskatning af den fortjeneste, de eventuelt kan opnå ved at sælge skibet for et højere beløb, end det er nedskrevet til. Hvor skibe sælges i forbindelse med afhændelse, afståelse eller opgivelse af den virksomhed, hvortil skibet hører, skal

skatteyderen nemlig kun betale særlig indkomstskat af fortjenesten.

Efter de gældende regler er den særlige indkomstskat 30 pct. I et lovforslag, som jeg fremsætter samtidig med afskrivningsforslaget, foreslås det at ændre denne beskatningsprocent til 40; det vil selvsagt også have betydning for det problem, jeg her er inde på. Som en yderligere foranstaltning, der specielt tager sigte på dette problem, foreslås det, at skibsfortjenesten skal beskattes som almindelig indkomst i en del af de tilfælde, hvor den er særlig indkomst efter de gældende regler. Efter forslaget skal denne beskatning med almindelig indkomstskat gælde, når skatteyderen som deltager i interessentskab, partrederi, kommanditselskab eller lignende har haft en andel i det afhændede skib på under en fjerdedel. Sælges skibet med tab, skal tabet kunne fradrages i den almindelige indkomst i den slags tilfælde.

Det er hensigten, at datoen i dag skal være skæringsdag for ikrafttrædelsesreglerne i lovforslagets § 2. Det betyder, at de ændrede regler om saldoafskrivning på skibe, der er leveret, skal gælde for skibe, der anskaffes fra og med i dag. Lovforslagets regler om forskudsafskrivning på skibe skal gælde, når skibsbygningskontrakten indgås i dag eller senere. Bestemmelsen om, at fortjeneste og tab ved salg af visse skibsparter på under en fjerdedel skal henregnes til almindelig skattepligtig indkomst, skal gælde for fortjenester, der erhverves, og tab, der konstateres fra og med i dag.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formue-skat til staten. (Medarbejderaktier).

Det er hensigten med det foreliggende lovforslag at lette adgangen for de i et selskab ansatte lønmodtagere til at kunne udnytte et tilbud fra selskabet om at kunne tegne aktier på fordelagtige vilkår.

Allerede i den første lov om særlig indkomstskat m. v. blev der indføjet en bestemmelse, hvorefter finansministeren under visse betingelser kan tillade, at udbytteandele eller lignende, som en arbejds giver ud-

[Finansministeren.]

reder til personer, der er ansat i hans virksomhed, ikke skal medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst. En sådan tilladelse skal være betinget af, at beløbene udredes i form af aktier eller obligationer udstedt af arbejdsgiveren, samt af, at arbejdsgiveren svarer en afgift på 30 pct. af det beløb, hvormed ydelsen til den enkelte arbejdstager overstiger 200 kr. Denne bestemmelse har dog ikke været meget anvendt i praksis.

Den nu foreslåede bestemmelse har et mere vidtgående sigte, idet det er anset for formålstjenligt, at der åbnes mulighed for et selskabs medarbejdere til at blive aktionærer og andelshavere på lige fod med de øvrige aktionærer og andelshavere. Som skatte- lovgivningen er i øjeblikket, skal de ansatte svare almindelig indkomstskat af værdien af den ret, som et selskab måtte indrømme dem til at tegne aktier eller andelsbeviser, i det følgende kort betegnet som medarbejderaktier. Det er fundet rimeligt, at der åbnes mulighed for at fritage medarbejderne for denne beskatning, når de selv udnytter tegningsretten, men naturligvis ikke, hvis de straks sælger denne. Ved en sådan ordning tilskyndes medarbejderne til frivilligt at foretage en vis opsparing samtidig med, at medarbejderne ved vilkår om båndlæggelse af medarbejderaktierne i et vist åremål knyttes nærmere til selskabet.

Det er tanken, at finansministeren i de enkelte tilfælde skal godkende vilkårene for den enkelte ordning med medarbejderaktier. Det må være en forudsætning for godkendelse af den enkelte ordning, at adgangen til at tegne medarbejderaktier skal stå åben for alle medarbejderne i selskabet, men adgangen skal dog kunne begrænses i forhold til de enkelte medarbejders årsløn i selskabet, f. eks. til en vis procentdel af vedkommende medarbejders samlede aflønning i selskabet i det foregående indkomstår. Det må endvidere være en forudsætning, at aktierne undrages medarbejdernes frie rådighed i et vist åremål, der i al fald ikke må være under 2 år, regnet fra udnyttelsen af tegningsretten. Bortset herfra skal aktierne i enhver henseende have samme rettigheder som selskabets øvrige aktier, således med hensyn til udbytte og stemmeret.

Når medarbejderaktierne efter udløbet af

båndlæggelsesperioden står til medarbejderens frie disposition, kan de afhændes uden andre skattemæssige virkninger end dem, der gælder ved andre aktieafståelser, hvor aktierne har været i sælgers eje i 2 år eller mere, og hvor reglerne i § 7 i lov om særlig indkomstskat derfor skal anvendes. Ved denne skattemæssige opgørelse skal medarbejderaktierne anses for anskaffet til den pris, medarbejderen har erhvervet aktierne for.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne dertil, skal jeg anbefale, at lovforslaget undergives en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Hermed tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om ændring i ferieloven. (Forlængelse af ferie m. v.).

Ved fremsættelsen af forslag til lov om ferie her i tinget den 22. oktober 1969 tilkendegav jeg — som ved tidligere lejligheder — som min opfattelse, at det ville svare til den tradition, der efterhånden foreligger med hensyn til ændringer af ferieloven, om en eventuel forlængelse af ferien skete på det grundlag, at der ved overenskomstfornyelserne mellem hovedorganisationerne på det private arbejdsmarked blev truffet aftale herom, og at der derefter blev foretaget de fornødne ændringer i ferieloven.

Ved vedtagelsen af det af forligsmanden den 27. februar 1971 stillede mæglingsforslag er der nu for det store overenskomstområde, der betegnes som martsoverenskomsterne, truffet aftale om en trinvis forlængelse af ferien til 4 uger og en heraf følgende forhøjelse af feriegodtgørelsen.

Det foreliggende forslag til lov om ændring af ferieloven går ud på, at der i loven gennemføres tilsvarende ændringer, således at ferieforlængelsen og forhøjelsen af feriegodtgørelsen bliver generelt gældende.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til de enkelte ændringer, vil jeg gerne pege på, at der efter min opfattelse vil være god grund til nærmere at overveje, om det ikke vil være rigtigt at gå videre i henseende til at liberalisere bestemmelserne om feriens placering, end de foreslåede ændringer til § 9, stk. 1 og 4, er udtryk for. Jeg tænker dels på spørgsmålet om forlængelse af ferieperioden, dels på spørgsmålet, om det ikke vil